

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
173/12. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2012. december 19.

A C-159/11. sz. ügyben hozott ítélet
Azienda Sanitaria Locale di Lecce és társai kontra Ordine degli Ingegneri
della Provincia di Lecce és társai

Az uniós közbeszerzési jog alapján nem megengedett az a nemzeti szabályozás, amely versenyeztetési eljárás nélkül lehetővé teszi közjogi jogalanyok számára olyan együttműködési szerződések megkötését, amelyek nem az említett jogalanyok közös közszolgáltatási feladatának végrehajtására irányulnak, és amelyek alkalmasak arra, hogy valamely magánszolgáltató számára előnyösebb helyzetet biztosítsanak

Az olasz szabályozás lehetővé teszi a közigazgatási szervek számára, hogy a közös érdekeltségű tevékenységek körében együttműködési megállapodást kössenek egymással. Ezenfelül az egyetemek kutatási és tanácsadási szolgáltatásokat nyújthatnak közjogi vagy magánjogi jogalanyok részére, amennyiben az oktatási feladatukat nem veszélyezteti.

2009-ben az Azienda Sanitaria Locale di Lecce (leccei helyi egészségügyi ügynökség, a továbbiakban: ASL) versenyeztetési eljárás nélkül jóváhagyta a Lecce megye kórházi építményei szeizmikus sérülékenysége felmérésének az università del Salento (salentoi egyetem) által történő elvégzésére vonatkozó munkaleírást. E felmérési projektnek jelentések elkészítésére, javaslatok megfogalmazására és megfelelési intézkedések leírására is ki kellett terjednie. A szolgáltatások összességéért az ASL nettó 200 000 eurót volt köteles fizetni az egyetem részére.

A munkaleírást jóváhagyó határozat ellen különböző szakmai szervezetek és egyesületek, valamint vállalkozások a közbeszerzésekre vonatkozó nemzeti és európai uniós szabályozás¹ megsértésére hivatkozva több keresetet terjesztettek elő. Az ügyben legfelső fokon eljáró Consiglio di Stato (az olasz államtanács) által a Bíróság elé terjesztett kérdés lényegében arra irányult, hogy az uniós joggal ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely versenyeztetési eljárás nélkül lehetővé teszi olyan szerződés megkötését, amelynek révén két közjogi jogalany egymás között olyan együttműködést hoz létre, mint amelyről a jelen ügyben is szó van.

A Bíróság mai ítéletében először is rámutat, hogy a valamely gazdasági szereplő és valamely ajánlatkérő szerv által írásban megkötött visszerthes szerződés közbeszerzési szerződésnek minősül. Emlékeztet ítélkezési gyakorlatára, amely szerint nincs jelentősége annak, hogy az említett gazdasági szereplő maga is ajánlatkérő szerv, és nem követ főtevékenységként haszonszerzési célt, nincs vállalkozásra jellemző szerkezete, vagy pedig jelenléte nem folyamatosan biztosított a piacon.²

A Bíróság ezt követően megjegyzi, hogy függetlenül attól, hogy az olyan kutatási és tanácsadási szolgáltatások, mint amelyek a vitatott együttműködési szerződés tárgyát képezik a tudományos kutatás körébe tartozhatnak, vagy a kutatási és fejlesztési szolgáltatások körébe, vagy pedig a mérnöki és a tudományos és műszaki tanácsadáshoz kapcsolódó szolgáltatások körébe tartoznak, amelyek szerepelnek a 2004/18 irányelvben. Egyébiránt valamely szerződés nem kerülhet ki a közbeszerzés fogalma alól csupán annak következtében, hogy a díjazása a szerződésben foglalt szolgáltatás nyújtása során felmerülő költségek megtérítésére korlátozódik.

¹ Különösen az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 134., 114. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 132. o.).

² A Bíróságnak a [C-305/08](#). sz. ConISMa kontra Regione Marche ügyben 2009. december 23-án hozott ítélete.

A Bíróság mindazonáltal emlékeztet arra, hogy a közjogi jogalanyok által kötött közbeszerzési szerződések két típusa nem tartozik az uniós jog hatálya alá. Az alábbiakról van szó:

- olyan közbeszerzési szerződések, amelyek valamely közjogi jogalany és valamely – az utóbbitól jogilag elkülönült – személy között jöttek létre, ahol az említett jogalany az utóbbi személy felett hasonló ellenőrzést gyakorol, mint a saját szervezeti egységei felett, és az utóbbi személy tevékenységeinek lényegi részét azon jogalany vagy jogalanyok javára végzi, amely vagy amelyek irányítják;³
- olyan szerződések, amelyek a közjogi jogalanyok között együttműködést hoznak létre, és az utóbbiak közös közszolgáltatási feladatának végrehajtását biztosítják.⁴

A jelen ügyben az első kivétel nem alkalmazható tekintettel arra, hogy az ASL nem gyakorol ellenőrzést az egyetem felett.

A második kivétel szintén nem alkalmazható. A vitatott közbeszerzési szerződés ugyanis olyan lényegi elemeket foglal magában, amelyek jelentős, sőt túlnyomó része a mérnökök vagy építészek által általában kifejtett tevékenységeknek felel meg, és amelyek – jóllehet tudományos alapokon nyugszanak – nincsenek közeli kapcsolatban a tudományos kutatással. Következésképpen a szóban forgó szerződés nem tűnik úgy, mint amely az ASL és az egyetem közös közszolgáltatási feladatának végrehajtását biztosítja.

Egyébiránt az említett szerződés magánvállalkozások előnyben részesítéséhez vezethet, amennyiben azon magasan képzett külső munkatársak köre, amelyeknek az igénybevételét egyes szolgáltatások teljesítése érdekében az egyetem számára megengedi, magánszolgáltatókat is magában foglal, mely utóbbi körülmény vizsgálata a tagállami bíróság feladata.

A fentiek alapján a Bíróság azt a választ adja, hogy **az uniós közbeszerzési joggal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely versenyeztetési eljárás nélkül lehetővé teszi olyan szerződés megkötését, amelynek révén két közjogi jogalany egymás között együttműködést hoz létre, amennyiben e szerződésnek nem az említett jogalanyok közös közszolgáltatási feladata végrehajtásának biztosítása képezi tárgyát, azt nem kizárólag a közérdek szolgálatán alapuló megfontolások és követelmények határozzák meg, vagy jellemző rá, hogy valamely magánszolgáltatót versenytársaival szemben előnyösebb helyzetbe hoz.**

EMLEKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106

³ Az úgynevezett „Teckal” ítélkezési gyakorlat a Bíróságnak a [C-107/98](#). sz., Teckal kontra Comune di Viano ügyben 1999. november 18-án hozott ítélete alapján.

⁴ A Bíróságnak a [C-480/06](#). sz., Bizottság kontra Németország ügyben 2009. június 9-én hozott ítélete.